

Per què l'esquerra defensa un imam d'extrema dreta?

written by Agustí Soler | 18 de desembre de 2022

El 17 d'agost del 2017 és un dia per esborrar, un dia tràgic que tots recordarem. L'acció criminal d'un noi de Ripoll, nascut al Marroc, va causar disset víctimes mortals i més d'un centenar de ferits a la Rambla de Barcelona. L'acció de quatre companys seus al mateix dia a Cambrils va causar dos morts.

A partir d'aquell dia la població catalana tingué coneixement i prengué consciència del que era el gihadisme i el salafisme, la seva acció política i la seva expansió arreu, molt especialment a Europa.

És una qüestió complexa que, tanmateix, cada dia preocupa més i no podem tractar frívolament. No és un problema dels altres, és un problema de tots. Per tenir un coneixement en profunditat d'aquesta qüestió fora bo poder consultar el magnífic treball fet pel jove Lluís Marfil Godoy, de la Universitat de Lleida, l'any 2016, titulat *Estat islàmic-Una variant contemporània del feixisme al segle XXI*.

És un tema que als primers que afecta i preocupa és a les comunitats musulmanes d'arreu del món, són les primeres a rebre'n les conseqüències. Les primaveres àrabs van mostrar al món la situació d'uns règims, pretesament democràtics, on hi regnava la corrupció i la repressió. Les revoltes a països com el Líban, Egipte, Síria, Iemen o Tunísia, entre altres, foren ofegades a sang i foc i han acabat amb les esperances de milions de ciutadans d'aquests països de poder viure amb un mínim de dignitat i de justícia. L'actuació i la manca d'ajuda i de compromís dels països occidentals han estat novament un afer indigne i vergonyant.

Si mirem la situació a casa nostra veurem que aquests darrers anys, amb l'augment imparabile de la immigració provinent de

terres asiàtiques i africanes, especialment del Marroc, a part de les provinents de Sud-amèrica i d'alguns països de l'Est d'Europa, ha començat a posar-se en relleu i de manera preocupant l'extensió del salafisme, una problemàtica impensada, no prevista.

Per tal de poder-la exposar d'una manera clara i senzilla i no estendre'ns gaire com potser convindria, crec que el millor és fer-ne un tast i escoltar el que han dit algunes veus prou concloents provinents d'aquest món.

Nazanin Armanian, politòloga i escriptora iraniana exiliada, ha fet una denúncia contundent sobre el comportament d'Occident amb el món musulmà i molt especialment amb l'Iran i ens diu en una interessant entrevista a *El Punt Avui* (10/12/2022) que «fa 80 anys que les iranians vam deixar de portar el vel. El poder ens treu 100 drets i després ens en torna un per generar en nosaltres la sensació de victòria. Igual que Occident vol reduir la revolució anticapitalista, anticavernícola, feminista... de l'Iran a un drap».

Més endavant ens parla directament de Catalunya i del paper de suposades formacions que es diuen d'esquerres (CUP, ERC, En Comú, etc.) tot denunciant que «aquí, l'esquerra va protestar contra l'expulsió d'un imam de Reus que és de l'extrema dreta». Afegint que «Tots els imams que han portat aquí, a Catalunya o a Espanya, tots venen del Marroc, de Síria o de l'Aràbia Saudita, i són d'extrema dreta i misògins». Armanian també denuncia aquesta suposada esquerra que «mai ha protestat contra el matrimoni infantil, que és pederàstia, de nenes –també n'hi ha de catalanes– que són enviades als països d'origen per casar-les amb adults». I acaba preguntant: «per què l'esquerra catalana no protesta pel que s'està fent a aquestes nenes? Per què no lluita pels drets d'aquestes nenes? És que ni les feministes!».

Podríem continuar i parlar sobre aquestes suposades «esquerres i feministes». Quan l'escriptora Mimunt Hamido, nascuda a

Melilla, ens diu amb tota contundència que «El vel és l'opressió del patriarcat islamista» o la també escriptora catalana nascuda al Marroc, Najat El Hachmi, denuncia que «Si el mocador és identitat, és la identitat del masclisme, no pas la identitat de les dones» aquí una diputada d'Esquerra Republicana, Najat Driouech, duu el vel islàmic tot dient que «és un senyal de cultura» i veiem que al nostre Parlament els partits de la Mesa fan un manifest de condemna de l'expulsió de l'imam salafista de Reus o com tot un ajuntament com el de Balaguer, governat per ERC, celebra el Dia Internacional del hijab. Inaudit!

Sempre recordaré quan l'any 1996 des de la Regidoria de Drets Civils de Barcelona estàvem treballant amb representants de totes les religions de la ciutat en el que hauria de ser el Centre Interreligiós de Barcelona, uns nois catalans, del Maresme concretament, de religió musulmana, ens manifestaren la seva gran preocupació per la vinguda creixent d'imams salafistes a Catalunya, la qual cosa no comportava res de bo, tot demanant si des de les institucions públiques es podia fer quelcom per a aturar-ho.

Que nosaltres sapiguem no s'ha fet res, ni des del govern de Catalunya ni des del de l'Estat i davant d'un problema que s'agreuja, aquí, a casa nostra, unes suposades esquerres protesten per una merescuda expulsió i promouen un signe d'humiliació de les dones musulmanes com és el vel, en la mateixa línia que el 2 de juny del 2010, l'aleshores president de la Generalitat, José Montilla, manifestava que «no veu el vel islàmic integral com un problema» tot afegint que «el debat sobre el burca, nicab, no constitueix cap problema al carrer ni té relació amb cap demanda social». El president de la Generalitat...

I així anem...